

Liturgie Zondag 22-03-2026

Maranathacentrum

Aanvang: 10:00 uur

Voorganger: ds. Roelofse

Vorbereiding

Welkom en mededelingen

Aanvangslied (staande): OTH15 Lied 181: 1, 2 en 3 'Hij kwam bij ons heel gewoon'

Hij kwam bij ons, heel gewoon,
de Zoon van God als mensenzoon.
Hij diende ons als een knecht
en heeft zijn leven afgelegd.

refrein;

*Zie onze God, de Koning-knecht
Hij heeft zijn leven afgelegd
Zijn voorbeeld roept
om te dienen iedere dag
gedragen door
zijn liefd'en kracht.*

En in de tuin van de pijn
verkoos Hij als een lam te zijn,
verscheurd door angst en verdriet
maar toch zei Hij : uw wil geschied'
(refrein)

Zie je de wonden zo diep.
De hand die aard'en hemel schiep,
vergaf de hand die Hem sloeg.
De Man, die onze zonden droeg.
(refrein)

Stil gebed

Votum en groet (daarna zitten)

Zingen: Psalm 43: 1 en 5

Geduchte God, hoor mijn gebeden;
Strijd voor mijn recht, en maak mij vrij
Van hen, die, vol arglistigheden,
Gerechtigheid en trouw vertreden,
Opdat mijn ziel Uw naam belij'
En U geheiligd zij.

Mijn ziel, hoe treurt ge dus verslagen?
Wat zijt g' onrustig in uw lot?
Berust in 's HEEREN welbehagen,
Hij doet welhaast uw heilzon dagen;
Uw hoop herleev', naar Zijn gebod;
Mijn Redder is mijn God.

Lezing van de Wet

Zingen: Psalm 119: 1 en 3

Welzalig zijn d' oprechten van gemoed,
Die, ongeveinsd, des HEEREN wet betrachten;
Die Hij op 't spoor der godsvrucht wandlen doet;
Welzalig, die, bij dagen en bij nachten,
Gods wil bepeinst, en Hem als 't hoogste goed,
Van harte zoekt met ingespannen krachten.

Och, schonkt Gij mij de hulp van Uwen Geest!
Mocht die mij op mijn paan ten leidsman strekken!
'k Hield dan Uw wet, dan leefd' ik onbevreesd;
Dan zou geen schaamt' mijn aangezicht bedekken,
Wanneer ik steeds opmerkend waar' geweest,
Hoe Uw geboon mij tot Uw liefde wekken.

Kindermoment

Lucas 22: 54-62 *Petrus zegt dat hij Jezus niet kent*

54. En zij namen Hem gevangen en voerden Hem weg en brachten Hem in het huis van de hogepriester. En Petrus volgde op een afstand.
55. En toen zij een vuur aangestoken hadden midden op de binnenplaats, en zij samen daaromheen waren gaan zitten, ging Petrus in hun midden zitten.
56. En een zeker dienstmeisje zag hem bij het vuur zitten en zei, met haar ogen op hem gericht: Ook hij was bij Hem.
57. Maar hij verloochende Hem en zei: Vrouw, ik ken Hem niet.
58. En kort daarna zag een ander hem en zei: Ook u bent een van hen. Maar Petrus zei: Mens, dat ben ik niet.
59. En ongeveer een uur later bevestigde een ander met stelligheid: Het is werkelijk waar, ook hij was bij Hem, want hij is ook een Galileeër.
60. Maar Petrus zei: Mens, ik weet niet wat u zegt. En onmiddellijk, terwijl hij nog sprak, kraaide de haan.
61. En de Heere keerde Zich om en keek Petrus aan. En Petrus herinnerde zich het woord van de Heere, hoe Hij tegen hem gezegd had: Voordat de haan gekraaid zal hebben, zult u Mij driemaal verloochend hebben.
62. En Petrus ging naar buiten en huilde bitter.

Dienst van het Woord

Gebed

Schriftlezing: Johannes 8: 1 t/m 20

1. Jezus echter ging naar de Olijfberg.
2. En 's morgens vroeg kwam Hij opnieuw in de tempel en al het volk kwam naar Hem toe; en Hij ging zitten en onderwees hen.
3. En de schriftgeleerden en de Farizeeën brachten een vrouw bij Hem die op overspel betrapt was.
4. En toen ze haar in het midden hadden doen staan, zeiden zij tegen Hem: Meester, deze vrouw is op heterdaad betrapt bij het plegen van overspel.
5. In de wet nu heeft Mozes ons geboden zulke vrouwen te stenigen; U dan, wat zegt U?
6. En dit zeiden zij om Hem te verzoeken, opdat zij iets hadden om Hem aan te klagen. Maar Jezus bukte en schreef met de vinger in de aarde.
7. En toen zij Hem dit bleven vragen, richtte Hij Zich op en zei tegen hen: Wie van u zonder zonde is, laat die als eerste de steen op haar werpen.
8. En opnieuw bukte Hij en schreef in de aarde.
9. Maar toen zij dit hoorden en in hun geweten overtuigd waren, gingen zij weg, de één na de ander, te beginnen bij de oudsten tot de laatsten; en Jezus werd alleen achtergelaten, en de vrouw die in het midden stond.
10. Jezus nu richtte Zich op en toen Hij niemand zag dan de vrouw, zei Hij tegen haar: Vrouw, waar zijn die aanklagers van u? Heeft niemand u veroordeeld?
11. En zij zei: Niemand, Heere. En Jezus zei tegen haar: Dan veroordeel Ik u ook niet; ga heen en zondig niet meer.
12. Jezus dan sprak opnieuw tot hen en zei: Ik ben het Licht der wereld; wie Mij volgt, zal beslist niet in de duisternis wandelen, maar zal het licht van het leven hebben.
13. De Farizeeën dan zeiden tegen Hem: U getuigt van Uzelf, Uw getuigenis is niet waar.
14. Jezus antwoordde en zei tegen hen: Hoewel Ik van Mijzelf getuig, is Mijn getuigenis waar, want Ik weet waar Ik vandaan gekomen ben en waar Ik heen ga, maar u weet niet waar Ik vandaan kom en waar Ik heen ga.
15. U oordeelt naar het vlees, Ik oordeel niemand.
16. En als Ik al oordeel, Mijn oordeel is waar, want Ik ben niet alleen, maar Ik en de Vader, Die Mij gezonden heeft.
17. En er staat ook in uw wet geschreven dat het getuigenis van twee mensen waar is.
18. Ik ben het Die van Mijzelf getuig, en de Vader, Die Mij gezonden heeft, getuigt van Mij.
19. Zij dan zeiden tegen Hem: Waar is Uw Vader? Jezus antwoordde: U kent Mij niet en evenmin Mijn Vader; als u Mij kende, zou u ook Mijn Vader kennen.
20. Deze woorden sprak Jezus bij de schatkist, terwijl Hij onderwijs gaf in de tempel, en niemand greep Hem, omdat Zijn uur nog niet gekomen was.

Zingen: Psalm 143: 2, 7 en 8 (1^e en 2^e collecten)

O HEER, wil mijn gebeden horen;
Neig tot mijn smeken gunstig' oren,
Verhoor m', o Oppermajesteit,
Om Uwe trouw, aan mij gezworen,
Verhoor m' om Uw gerechtigheid.

HEER', doe mij spoedig ademhalen;
Wil mijn bezweken geest bestralen;
Verberg m' Uw vriendlijk aanschijn niet;
Ik zal eerlang ten grave dalen,
Indien Gij mij geen bijstand biedt.

Laat mij Uw dierbre goedheid prijzen,
Wanneer ik 't morgenlicht zie rijzen;
'k Betrouw op U in mijn ellend';
Wil mij het ware heilspoor wijzen;
Mijn ziel heeft zich tot U gewend.

Prediking *'Wie zonder zonde is werpen de eerste steen...'*

Zingen: Gezang 34: 1, 4 en 6 (3^e collecte)

Leer mij, o Heer, uw lijden recht betrachten,
in deze zee verzinken mijn gedachten:
o Liefde, die, om zondaars te bevrijden,
zo zwaar woudt lijden!

Dit slaat mijn trots, al mijn verdienste neder,
't verlaagt mij diep, maar o, 't verhoogt mij weder!
't Meldt mij mijn heil, die van Gods tegenstander
in vriend verander.

Daar G' U voor mij hebt in de dood gegeven,
hoe zou ik dan naar mijne wil nog leven?
Zou 'k U, o Heer, die voor mijn schuld woudt lijden,
mijn hart niet wijden?

Dienst van gebeden

Dankgebed en voorbeden

Zingen (staande): OTH15 Lied 304: 1, 2 en 3 'Ik wil zingen van mijn Heiland'

Ik wil zingen van mijn Heiland,
Van Zijn liefde wondergroot,
Die Zichzelven gaf aan 't kruishout
En mij redde van den dood.
Zing, o zing van mijn Verlosser,
Met Zijn bloed kocht Hij ook mij:
Aan het kruis schonk Hij genade,
Droeg mijn schuld en ik was vrij.

'k Wil het wonder gaan verhalen,
Hoe Hij op Zich nam mijn straf;
Hoe in liefde en genade
Hij 't rantsoen gewillig gaf.
Zing, o zing van mijn Verlosser,
Met Zijn bloed kocht Hij ook mij:
Aan het kruis schonk Hij genade,
Droeg mijn schuld en ik was vrij.

'k Wil mijn dierb'ren Heiland prijzen,
Spreken van Zijn grote kracht.
Hij kan overwinning geven
Over zond' en Satans macht.
Zing, o zing van mijn Verlosser,
Met Zijn bloed kocht Hij ook mij:
Aan het kruis schonk Hij genade,
Droeg mijn schuld en ik was vrij.

Zegen